

РЕШЕНИЕ

№ 2570

гр. София, 17.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 22.03.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Ютеров, като разглежда дело номер **9863** по описа за **2012** година докладвано от съдия Бранимира Митушева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Решение по кнахд № 9863/2012г. на АС-София-град, III КС, 4 страница

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на СТОЛИЧЕН ИНСПЕКТОРАТ към СТОЛИЧНА ОБЩИНА, чрез пълномощника П. К., срещу РЕШЕНИЕ от 28.08.2012 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ /НО/, 106-ти състав по НАХД № 19809/2011 г.

Касационната жалба съдържа оплаквания за неправилност на решението поради постановяването му в нарушение на закона - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 вр. ал. 2 от НПК вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН. Иска се решението на СРС да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което наказателното постановление да се потвърди.

Ответникът – [фирма], редовно призован, в съдебно заседание не изпраща представител. В депозирани писмени бележки по делото изразява становище за неоснователност на жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА изразява становище за основателност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от

АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Със съдебното решение от 28.08.2012 г. по НАХД № 19809/2011 г. СРС, НО, е ОТМЕНИЛ наказателно постановление № СО-Р-М-11-26-790/26.07.2011 г., издадено от кмета на Столична община, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 10 000 лева на основание чл. 83, ал. 1 от ЗАНН и чл. 80, ал. 10 и чл. 85а, ал. 1, т. 6 от Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационни и монументално-декоративни елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община /НПОРИМДЕРДТСО/ за нарушение на чл. 36, ал. 1 от НПОРИМДЕРДТСО.

За да постанови решението си, районният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля Д. Г. Н., както и писмените доказателства, представени по делото. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че [фирма] не е осъществило състава на посоченото нарушение.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Касационната инстанция на основание чл. 220 от АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД и въз основа на тях е възприел следната фактическа обстановка:

На 18.04.2011 г. пред Художествената академия на [улица] при извършена проверка във връзка с контрол относно спазването на изискванията на НПОРИМДЕРДТСО се констатира наличието на рекламен елемент. Последният представлява полусамостоятелна конструкция, закрепена за обект - телефонен шлем. Телефонният шлем е поставен върху терен - публична общинска собственост. Елементът служи за носител на рекламна площ, като за неговото поставяне няма издадено разрешение от главния архитект на общината. Поради това е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 11-26-790/29.04.2011 г., а въз основа на него е издадено и оспореното НП.

При правилно установената от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 106-ти състав фактическа обстановка настоящата съдебна инстанция споделя крайния извод на СРС за незаконосъобразност на НП и отмяната му, но по различни доводи от изложените от първоинстанционния съд.

Настоящата съдебна инстанция намира, че в процесния случай са налице съществени нарушения при съставянето на акта и издаването на наказателното постановление, които обуславят незаконосъобразност на наложената имуществена санкция на самостоятелно основание. При административното наказване не са спазени императивните изисквания по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. При съставяне на АУАН и издаване на наказателното постановление е допуснато нарушение, което засяга правото на защита на наказаното лице – не е посочена дата на извършване на твърдяното административно нарушение. Наказващият орган неправилно е приел за дата на нарушението датата на извършена проверка. Нарушението - поставяне на рекламен елемент се осъществява чрез реализиране на определено действие в точно определен момент, който очевидно предхожда този на проверката.

Освен това, в административно-наказателното производство не са събрани доказателства за конкретния извършител на нарушението, а в АУАН и НП не е посочено въз основа на какви конкретни обстоятелства е снето, че именно [фирма]

е поставило рекламния елемент. По този начин не е безспорно, че нарушението на чл. 36, ал. 1 от Наредбата е от страна на [фирма].

Неспазването на чл. 42, т. 3 и т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН е винаги съществено нарушение в административнонаказателното производство, защото води до ограничаване правото на защита на административно-наказаното лице и прави невъзможно упражняването на съдебен контрол за законосъобразност на обжалваното НП. Отделно от това, констатираното при липса на установена конкретна дата на извършването му нарушение, пречи да се определи началния момент, от който започват да текат сроковете по чл. 34 ЗАНН и абсолютната погасителна давност за административно-наказателното преследване.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че СЪДЕБНОТО РЕШЕНИЕ на СРС, НО, 106-ти състав е ПРАВИЛНО на основание чл. 348 от НПК и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, III Касационен състав на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 28.08.2012 г. по НАХД № 19809/2011г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 106-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.